

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: I.V.**, bytem ..., *zastoupené JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2016, čj. 1577/DS/16-4,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobou došlou soudu dne 2. 9. 2016 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 11. 7. 2016, čj. 1577/DS/16-4, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary vydané dne 1. 4. 2016, čj. 5593/OD-BODY/15/Růž, jímž byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům, kterými bylo ke dni 5. 12. 2015 dosaženo celkového počtu 12 bodů v evidenční kartě řidiče, a provedený záznam bodů byl potvrzen.

Bodové hodnocení řidičů bylo v rozhodném období upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

II. Žalobní body

V části **a)** žaloby [*Nereflektování odvolacích důvodů*] se poukazuje na to, že z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, čj. MSK 49924/2014, které bylo přílohou doplněného odvolání, je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednoznačně vyplývá, že se odvolací správní orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a také, že jednotlivá rozhodnutí po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, čj. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, čj. MSK 121761/2014, vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje.

Podle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct, se žalobkyně domnívá, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*), užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobkyně přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.

V části **b)** žaloby [*Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*] žalobkyně uvádí, že jediné důkazy, které odvolací správní orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobkyně měla spáchat přestupek, který s ní byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobkyně nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.

Žalobkyně respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Žalobkyně k žalobě přiložila tři pokutové

bloky: rozhodnutí série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky (jedná se o pokutové bloky týkající se přestupků třetích osob). Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena.

Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobkyně naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánu veřejné moci.

Dále žalobkyně uvádí příkladem případy, kdy není podklad způsobilý. (viz č. 1. 3 a 4 soudního spisu)

V části *c)* žaloby [*Konkrétní výtky k jednotlivým pokutovým blokům*] se žalobkyně vyjadřuje k pokutovým blokům ze dne 5. 12. 2015, ze dne 28. 8. 2015, ze dne 9. 12. 2014, ze dne 3. 7. 2014, ze dne 12. 2. 2014 a ze dne 23. 11. 2013.

Ke všem šesti pokutovým blokům v podstatě shodně namítá, že rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. V kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f3“ / „125c/1f4“ / „125c/1f4“ / „125c/1k“ / „125c/1f4“ / „125c/1f4“. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“ / „RJ obec“ / „R“ / „pásky“ / „rychlost“ / „RJ“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zda k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místu přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“ / - / „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“ / „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ / „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“ / „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní v některých případech „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“, v jiných případech „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (volně citováno): Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše / § 6 odst. 1 viz výše), a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem. V jednom případě (pokutový blok ze dne 28. 8. 2015) pak zcela absentuje uvedení přidružené právní normy.

Žalobkyně zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací.

Na základě výše uvedených skutečností a výtek ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení řidiče se žalobkyně domáhá, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Toto by měl příslušný soud posoudit zejména s odkazem na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobkyně právě případ pokutových bloků ze dne 5. 12. 2015, ze dne 28. 8. 2015, ze dne 9. 12. 2014, ze dne 3. 7. 2014, ze dne 12. 2. 2014 a ze dne 23. 11. 2013.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Krajský úřad Karlovarského kraje se k žalobě vyjádřil ve svém podání ze dne 12. 10. 2016. Žalovaný k postupu vyhodnocení způsobilosti pokutových bloků (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje) uvádí, že mu nepřisluší zkoumat důvodnost vyhodnocení jiných správních orgánů z jiného kraje o nezpůsobilosti pokutového bloku k záznamu bodů v kartě řidiče, ale je toho názoru, že tato tzv. „ustálená praxe“ (jak ji nazývá a tvrdí žalobkyně) byla překonána rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 3/2014-39, o který se mimo jiné žalovaný opírá. Žalovaný při svém rozhodování vycházel z okolností daného případu, kdy žalobkyně podané námitky nespecifikovala, ani neodůvodnila, ani je nedoplnila, přestože se k jejich doplnění sama zavázala. Zmocněnec žalobkyně, jímž byla v době odvolacího řízení společnost „AK Linhart, o.s.“, namísto doplnění a konkretizace námitek, posléze – aniž by se žalobkyně dostavila k seznámení s podklady pro rozhodnutí, za situace, kdy správní orgán prvního stupně vyžádal všechny pokutové bloky – požadovala přezkoumání způsobilosti pokutových bloků (opět bez konkretizace nebo specifikace) pro záznam bodů do bodového hodnocení s přiloženými rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a jednoho prvoinstančního správního orgánu. Postup žalobkyně nasvědčoval účelovosti konání s cílem prodlužovat předmětné námitkové řízení. V průběhu řízení o námitkách v rámci bodového hodnocení řidičů podávala žalobkyně takové námitky, které až po výzvě správního orgánu doplňovala, obsah námitek měl obecný charakter, postupně se rozšiřující na další záznamy bodů, přestože (teprve po výzvě správního orgánu prvního stupně k doplnění podání) byla námitka směřována k přestupku ze dne 28. 8. 2015. K seznámení s podklady pro rozhodnutí

se žalobkyně ke správnímu orgánu prvního stupně nedostavila, přesto napadá a zpochybňuje správnost (správním orgánem prvního stupně vyžádaného) pokutového bloku. Je zřejmé, že žalobkyně pokutové bloky měla a má k dispozici, přesto požadovala po správním orgánu, aby si je vyžádal.

Žalovaný nadále vycházel z obecné zásady volného hodnocení důkazů, souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a z vymezené podstaty řízení o námitkách v bodovém hodnocení řidiče. Předmětem řízení o námitkách proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tzn., zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, zda je zapsán příslušnému přestupci atd. Žalovaný při svém rozhodování opíral nejen o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, čj. 9 As 2/2011-93, ale rovněž vycházel ze znalostí nabytých svou úřední činností se zmocněncem žalobkyně. Odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu považoval žalovaný důvodnost podaného odvolání za účelové, neboť odvolání (v nichž vystupuje jmenované občanské sdružení) jsou téměř stejná, vedená podle jednotného scénáře, bez ohledu na právě projednávané a konkrétní případy. Proto považuje všechny ostatní odkazy zmocněnce a okolnosti nevztahující se k právě projednávané věci za liché a samoúčelné. Žalovaný proto dospěl k závěru, že podání námitek je obsahově prázdné, formulované obecnými floskulemi, bezobsažnými frázemi a naučenými větami. Správní orgán prvního stupně proto ani nemohl vzít v úvahu účelová tvrzení žalobkyně, jestliže je nekonkretizovala. V řízení byly vysloveny obecné pochybnosti o údajích týkajících se pokutového bloku vystaveného za přestupek ze dne 28. 8. 2015. Záznamy bodů byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalovaný vycházel ze zákona a z přesně vymezeného předmětu řízení o námitkách. Žalovaný musí odmítnout žalobkyni tvrzené nerespektování odvolacích důvodů a údajné upřednostnění některých důkazů jednostranně v neprospěch žalobkyně, když žalobkyně důvody svých námitek vyjevila toliko obecně. K částečné specifikaci žalobkyni takto obecně podaných námitek došlo v tom rozsahu, že požadovala přerušit řízení a jako přílohu přiložila podnět k přezkumnému řízení za přestupek ze dne 28. 8. 2015 adresovaný Policii ČR, opět obecně formulovaný. Zvolený postup nasvědčoval s pravděpodobností hraničící s jistotou účelovosti a nedůvodnému prodlužování řízení. Povinností správního orgánu prvního stupně je posoudit a zvážit důvodnost či nedůvodnost podaných námitek, a zda je potřeba údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení prokazovat pomocí dalších důkazů. Žalobkyně důvody námitek nespecifikovala, přesto správní orgán prvního stupně další podklady pro rozhodnutí obstaral. Žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně postupoval správně, když způsobilost vyžádaných pokutových bloků posoudil, údaje porovnal s oznámeními a prověřil se záznamy bodů v kartě řidiče. Posouzení způsobilosti vyžádaných pokutových bloků k záznamu bodů do karty řidiče bylo beze zbytku provedeno. Vzhledem k tomu, že nebyly doloženy, ani doplněny relevantní skutečnosti zpochybňující záznamy, nebyla dána ani podmínka zákonné opravy záznamu bodů v kartě řidiče, nezbylo než námitky pro nedůvodnost zamítnout.

Žalovaný je přesvědčen, že nebylo možné postupovat jinak. Správní orgán prvního stupně neměl k dispozici konkrétní důvody v právě projednávané věci pro uplatňované námitky žalobkyni. Námitky vznesla žalobkyně obecně, pročež žalovaný nemohl jinak než

přisvědčit postupu správního orgánu prvního stupně a odvolání zamítnout a rozhodnutí potvrdit. Správní orgán prvního stupně má povinnost zaznamenat body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nebo rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. Odkazy žalobkyně na rozhodnutí odvolacího správního orgánu z jiného kraje, jsou dle názoru žalovaného vyvráceny shora uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Proto je považuje za liché. Zápis bodů je v napadeném rozhodnutí řádně a dostatečně zdůvodněn. Žalovaný je přesvědčen, že žalobkyně na svých právech krácena nebyla a odkazuje na odůvodnění žalobou napadené rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

K části **a)** žaloby soud konstatuje, že žalobkyně v části IV. pod písmenem a) doplnění odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 29. 3. 2016, čj. 5593/OD-BODY/15/Růž, upozornila na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, především na rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, čj. MSK 49924/2014, a toto rozhodnutí k doplnění odvolání přiložila. Žalobkyně zdůraznila, že se Krajský úřad Moravskoslezského kraje při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů v kartě řidiče zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zaznamenávány. V doplnění odvolání je uvedená námitka formulována poměrně nejasně. Správní orgán prvního stupně si vyžádal pokutové bloky ke všem šesti přestupkům a jejich obsahu se věnoval v rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů. Krajský úřad Karlovarského kraje tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí konstatuje. Odvolací správní orgán proto nijak nepochybil, jestliže se s touto odvolací námitkou v rozhodnutí o odvolání vypořádal zcela obecně.

Dále žalobkyně obecně tvrdila, že žalovaný nevyhodnotil odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů projednávající obdobné věci s tím, že správní orgány by měly právě ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.

K tomu je třeba v souladu s ustálenou praxí správních soudů uvést, že zásada legitimního očekávání, kterou lze charakterizovat i jako zásadu formální spravedlnosti, která bezprostředně souvisí se zásadou nestranného rozhodování každé věci, znamená, že každá věc, kterou správní orgán řeší, je svým způsobem jedinečná, na druhou stranu však lze mezi rozhodovanými a řešenými případy nalézt i řadu společných znaků. Uvedená zásada má zajistit, že rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy, které nastanou v budoucnu, rozhodovat způsobem obdobným. Neznamena však, že by například všechny správní orgány v celé České republice byly zavázány postupovat unifikovaně, neboť by to znamenalo zavedení precedenčního systému práva, navíc do soustavy správních orgánů, což však tato zásada nesleduje. Zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád, nezaručuje však účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch, pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To v dané věci bylo splněno. Prvostupňový správní orgán vysvětlil, jaké

konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké konkrétní závěry z nich vyvodil. Žalovaný správní orgán rovněž poukázal i na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu.

V daném případě správní orgány vycházely z těchto skutečností: 1) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, odborem služby dopravní policie Karlovy Vary, uložena pokuta za přestupek ze dne 23. 11. 2013 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 2) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, dopravním inspektorátem Cheb, uložena pokuta za přestupek ze dne 12. 2. 2014 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 3) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, dopravním inspektorátem Karlovy Vary, uložena pokuta za přestupek ze dne 3. 7. 2014 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. 4) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, územním odborem Rakovník, dopravním inspektorátem, uložena pokuta za přestupek ze dne 9. 12. 2014 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 5) V blokovém řízení byla žalobkyni Městskou policií statutárního města Karlovy Vary uložena pokuta za přestupek ze dne 28. 8. 2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 6) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, odborem služby dopravní policie Karlovy Vary, uložena pokuta za přestupek ze dne 5. 12. 2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. Dne 9. 2. 2016 bylo žalobkyni odesláno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.

V řízení o námitkách si Magistrát města Karlovy Vary vyžádal a obdržel ověřené kopie pokutových bloků ke všem šesti výše uvedeným přestupkům.

Při přezkoumání námitek žalobkyně proti záznamu bodů v registru řidičů tedy správní orgány vycházely z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Aktivitou správního orgánu prvního stupně byly tyto podklady pro vydání rozhodnutí doplněny o ověřené kopie příslušných pokutových bloků. K přestupku ze dne 28. 8. 2008 byla k dispozici též fotodokumentace. Na základě provedeného přezkumu podkladů k záznamu bodů do registru řidičů, jehož výsledky popsaly v odůvodnění svých rozhodnutí, správní orgány po právu dospěly k závěru, že tato rozhodnutí jsou způsobilá pro záznamy bodů do registru řidičů, jsou opatřena všemi potřebnými zákonem stanovenými náležitostmi a že odpovídá i zaznamenaný počet bodů.

Žalobní bod *a)* tudíž nemohl být shledán důvodným.

K části **b)** žaloby soud, obdobně jako v předchozích věcech, kde byla námitka „nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů“ uplatněna, konstatuje, že v přezkoumávané věci není na místě tvrzení, že jedinými důkazy, které odvolací správní orgán posuzoval, byla oznámení od věcně příslušných správních orgánů, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobkyně spáchala přestupek, který s ní byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.

Předně je nezbytné uvést, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může být žalobkyně úspěšná pouze tehdy, pokud prokáže, že byla napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. K tomu, aby tak žalobkyně mohla učinit, je nezbytné, aby tvrdila, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí či nezákonnost postupu správního orgánu. Pokud tak žalobkyně neučiní, tj. její tvrzení jsou obecná bez jakékoli konkrétní souvztažnosti s obsahem napadeného rozhodnutí či postupem správního orgánu, nemohou být její námitky shledány důvodnými.

Soud se v podstatě ztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že „i přes specifičnost daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil.“ Tato obecná tvrzení však nijak neprokazují nezákonnost jednotlivých pokutových bloků.

Ohledně námitky žalobkyně, že „v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, je vhodné zopakovat závěry Nejvyššího správního soudu z jeho rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20: „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele

dostatečně konkrétně popisují. Ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o přestupcích, ve znění účinném v době spáchání přestupku, stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu podle zvláštního právního předpisu. Ust. § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá" se symbolem „Dej přednost v jízdě!“ a „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“, a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením. Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karviné na tř. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo.“.

Pouze a jen na základě popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, tedy nelze dospět k závěru o nezpůsobilosti rozhodnutí pro záznam bodů v registru řidičů. Již z tohoto důvodu nemůže být námitka žalobkyně shledána důvodnou. Dále je třeba konstatovat, že pokutové bloky v daném případě obsahují odlišné a poněkud méně zkratkovité formulace, např. „překročení rychlosti“, „překročení stanovené rychlosti v obci“ a odkaz na právní předpis, viz níže.

Namítá-li žalobkyně, a to pouze obecně, že „z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít“, lze s tímto tvrzením vyslovit souhlas, avšak toto holé tvrzení nevypovídá nic o nezákonnosti napadeného rozhodnutí ani postupu správních orgánů v průběhu správního řízení.

Ani obecné proklamace žalobkyně, že „údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku“, neprokazují nezákonnost právě přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

Vzhledem k uvedenému ani žalobní bod **b)** nepovažuje soud za důvodný.

V části **c)** žaloby žalobkyně zpochybňuje způsobilost pokutových bloků ze dne 5. 12. 2015, ze dne 28. 8. 2015, ze dne 9. 12. 2014, ze dne 3. 7. 2014, ze dne 12. 2. 2014 a ze dne 23. 11. 2013, být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

Námítky žalobkyně ke všem šesti skutkům jsou téměř totožné. Obecně lze konstatovat, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je oprávněn provést záznam bodů v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. V daném případě tato oznámení obsahovala všechny informace potřebné pro zápis bodů. Následně v řízení o námitkách proti záznamu bodů si správní orgán vyžádal další podklady k jednotlivým přestupkům. Po seznámení se s těmito podklady (pokutovými

bloky a fotodokumentaci) dospěl k závěru, že záznamy v kartě řidičky byly provedeny správně. Soud se s tímto názorem plně ztotožňuje.

V bloku na pokutu série JL/2015, č. L 0308996, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *I.V.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *5. 12. 2015 9:01 hod. K. Vary, průtah I/6, Tábořská § 4c, 18/4 z. č. 361/2000 Sb., překročení rychlosti 70/98/95 km/h RZ: ...*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V K. Vary, Tábořská dne 5. 12. 2015. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: pprap. K.M., 302257 >podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne *5. 12. 2015*. K tomu je připojen podpis žalobkyně. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<.*

V bloku na pokutu série KM/2015, č. M 0514741, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *I.V.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *14:11 hod. ul. BEZRUČOVA V K. VARECH, MĚŘENÍ RYCHLOSTI V OBCI, NAMĚŘENÁ RYCHLOST 59 km, PO ODEČTU 56 km/h, PŘEKROČENO O 6 km/h, VOZIDLO BMW ČERNÁ...*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f BOD 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V K. VARECH dne 28. 8. 2015. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: STRÁŽNÍK 213454 >podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne *28. 8. 2015*. K tomu je připojen podpis žalobkyně. Otisk úředního razítka: *>Magistrát města Karlovy Vary s malým státním znakem<.*

V bloku na pokutu série GE/2014, č. E 1851347, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *I.V.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *13:16 hod., 9. 12. 2014, Hořovičky, sil. I/6 – čp. 104 na Prahu, překročení stanovené rychlosti v obci § 18/4 zč. 361/2000 Sb., Rychlost 50/68/65 RZ ...*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V Hořovičky dne 9. 12. 2014. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: >podpis< (špatně čitelný – pravděpodobně pprap. H.) 322051.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne *9. 12. 2014*. K tomu je připojen podpis žalobkyně. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<.*

V bloku na pokutu série FD/2013, č. D 0537297, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *I.V.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *3. 7. 2014, 13:10, K. VARY, ZÁPADNÍ, § 6/1A z. č. 361/2000, ŘIDIČKA NEPŘIPOUTANÁ ...*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 K zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V K. VARECH dne 3. 7. 2014. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: VA319061 PPRAP. M.R. >podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne *3. 7. 2014*. K tomu je připojen podpis žalobkyně. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<.*

V bloku na pokutu série FD/2013, č. D 0202301, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *I.V.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *CHEB, Sv. Kříž II/214 09:24 12. 2. 14 překročení max. dov. rychl. v obci (50) Naměřeno 72 Korekce 69 km/h § 18/4 z. č. 361/2000 ...*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f)4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: V Sv. Kříž dne 12. 2. 2014. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: *pprap. P.Š. 310885 >podpis<*. Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 12. 2. 2014. K tomu je připojen podpis žalobkyně. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<*.

V bloku na pokutu série FD/2013, č. D 0203813, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *I.V.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *23. 11. 2013, 13.20 h, I/20, Teplička § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. – překročení R mimo obec 90/109/105 km/h RZ ...*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f)4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: V I/20 dne 23. 11. 2013. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: *VA. ppap. M.S., 313952 >podpis<*. Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 23. 11. 2013. K tomu je připojen podpis žalobkyně. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<*.

Z citovaných pokutových bloků je zcela zjevné, že ve vztahu k přestupkům ze dne 5. 12. 2015, ze dne 9. 12. 2014, ze dne 3. 7. 2014, ze dne 12. 2. 2014 a ze dne 23. 11. 2013 se námitky žalobkyně naprosto míjejí se skutečností.

I ve vztahu k přestupku ze dne 28. 8. 2015 ovšem lze dojít k přesvědčení, že je tu spolehlivý podklad pro záznam bodů do evidenční karty žalobkyně v registru řidičů. Z bloku na pokutu série KM/2015, č. M 0514741, je patrný čas vyhotovení a převzetí pokutového bloku, v popisu skutku je však jednoznačně popsána pouze hodina, kdy byl spáchán, nikoliv kterého dne. Přestože vydání pokutového bloku potvrzuje, že žalobkyně zaplatila pokutu na místě, a lze dovodit, že ke spáchání skutku tedy došlo tentýž den, je třeba tento pokutový blok považovat za nedokonale vyplněný. Pokutový blok však nebyl jediným podkladem, který měl správní orgán k dispozici. Součástí spisu je též fotodokumentace přestupku ze dne 28. 8. 2015. Na fotografii je kromě údajů o maximální povolené rychlosti a naměřené rychlosti vyznačen též datum a čas pořízení fotografie: 28. 8. 2015, 14:11:05. Správní orgán tedy nepochybil, když nevyhověl námitkám žalobkyně (resp. zamítl odvolání), neboť datum a čas spáchání přestupku byly v řízení dostatečně prokázány, stejně jako další okolnosti spáchání přestupku.

Závěrem soud upozorňuje na judikaturu, s jejímiž závěry se ztotožňuje. „Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl

v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, publikovaný pod č. 2145/2010 Sb. NSS), „Tyto závěry [= závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76] nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74) a „Správní orgán má za povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal. Tyto pochybnosti mohou vyvstat na základě řidičových konkrétních či podložených tvrzení nebo na základě pochybností pramenících z kvality oznámení o uložení blokové pokuty.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, čj. 1 As 1/2015-33).

K pečlivému posuzování pokutového bloku je třeba vždy přistoupit v případech, kdy žalobce konkrétně a věrohodně zpochybňuje pravdivost údajů uvedených v oznámení o spáchání přestupku. Námitky žalobkyně směřují pouze proti kvalitě jednotlivých pokutových bloků, aniž by žalobkyně ve vztahu k některému z přestupků tvrdila, že daný skutek nespáchala, že spočíval v odlišném než popsaném jednání, že jí za takový skutek nebyla uložena pokuta, nebo že jí byl zapsán nesprávný počet bodů. Taková argumentace vyvolává dojem, že se žalobkyně pouze snaží vyhnout negativním důsledkům rozhodnutí správního orgánu, aniž by byla tímto rozhodnutím skutečně zkrácena na svých právech.

Je tedy otázkou, zda bylo v daném případě třeba se podrobně zabývat jednotlivými pokutovými bloky. Žalovaný správní orgán i soud tak z opatrnosti učinily a shodně došly k závěru, že ve všech šesti případech přestupkového jednání je možno zjistit, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Ve všech šesti případech bylo konkrétní jednání konkrétní osoby popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním.

S ohledem na uvedené nepokládá soud za důvodný ani žalobní bod c).

V. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

Úspěšný žalovaný správní orgán žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 12. září 2017

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.